ВОЄННІ ПЛЯНИ НАДБАЛТИКИ.

Начальник шведської прибережної охорони, генерал Дешан опублікував щойно у фінляндській пресі статтю, присвячену питанню про участь Швеції у воєнному "захистові" Фінляндії на випадок війни з С.Р.С.Р. В статті підкреслюється потреба для Швеції посилено готуватися до цього "захисту". "Гельсінгін Сано-мат", кітаючи статтю шведського генерала, пише: "Якщо шведсько-фінляндські взаємини розвиватимуться на цьому реальному грунті, то з цього доводиться лише радіти".

Ця стаття — не думки безвідповідального журналіста на дозвіллі. Генерал Дешан — особа цілком відповідальна і навіть високо офіціяльна. Він один з провідних діячів шведського військового відомства. Його стаття підтверджує дальший розвиток інтриг, що виникли в епоху творення англо-французького бльоку, інтриг, спрямованих до того, щоб зробити Швецію організаційним центром антирадянського Надбалтицького союзу, якого вінк не щастить організувати під зверхністю Польщі через польсько-литовські суперечки. Латвійська візита шведського короля не є простий акт добросусідської уваги. У Надбалтиці взагалі і в цьому році, як у минулому, розгортається воєнний сезон візит. Латвійська фльота простує з візитою до польського військового порту Гдині, англійські військові суда знову блукають по Надбалтицьких портах. Усі ці візити мають також симптоматичне значіння, як і стаття генерала Дешана. Вони віщують, що, незважаючи на зміни урядів, незважаючи на всілякі дружні запевнення і навіть обурливі спростовання, підтовка війни проти С.Р.С.Р. продовжується від дня до дня, від місяця до місяця.

ЮНАЦТВО ВЕЛИКОЇ ЕПОХИ.

Революція машерує великою кольоною по всіх країнах світу. І в цій кольоні помітним загоном виступає комсомол. Революційний марш — це все наше будівництво, починаючи від сільсько-господарського колективу і кінчаючи розв'язанням справи світового значіння. Саме тому жити за нашої епохи — це визначає творити, це визначає горіти великим запалом невтомної енергії.

Кожен будівник нашої епохи — не, бунтар проти всього старого світу. Таким є й комсомол, що святкує сьогодні 10-річчя свого існування. Ось чому цікаво поглянути, яку саме участь бере комсомол у радянському будівництві, здійснюючи цією роботою диктатуру пролетаріяту.

На жаль, статистика не взяла на облік, скільки саме комсомольців працює у всьому радянському апараті, але їх, безперечно, десятки тисяч.

Ми знаємо комсомольців і на роботі кур'єра, і на роботі завідателя; ми бачимо комсомольця і в кабінеті за складними вираховуваннями, і в шкірянці з портфелем — на залізниці, куди він виїздить інструктувати, агітувати, закликати.

Комосомол найбільше сприяв організації легкої кінноти, організувавши цілу систему масової перевірки роботи всіх наших установ, організувавши буквальний наступ на бюрократів.

Коли комсомол посідає певну ділянку в роботі радянського апарату, то в будівництві армії комсомол чи не на першому місці, він — кістяк армії і не дурно в художніх творах армію часто визивають "озброєним комсомолом".

Комсомолець - червоноармієць, комсомолець-юнак, школи командного складу, комсомолець-командир. Комсомольські кадри в армії — це той цемент, навколо якого збирається решта червоноармійської молоді.

Ми знаємо чимало прикладів, коли в роті недисциплінованні комсомольці й тоді вся рота — недисциплінована. Комсомол в армії — це зразок невтомної боротьби за зміцнення наших збройних лав, це вірний вартовий на аванпостах пролетарської держави.

Мало не на всіх своїх з'їздах і конференціях комсомол ухвалював резолюції, визначаючи, що криком тепер зробиш дуже мало, що епоха вимагає від нас упертої боротьби, а боротися можна, лише озброївшися знаннями. Вже 1927 року перед 30 тисяч комсомольців училися в шкільних закладах Радянської України. Потяг до культури, до знань у комсомольців надзвичайно великий. Ви не знайдете комсомольського активіста, в якого-б удома не лежав би на полиці Маркс і Ленін. Найбільша гордість комсомольців — це цитувати на пам'ять твори великих учителів революційної стратегії і тактики.

Вечірні університети, школи політграмоти — все це базується на кадрах слухачів-комсомольців.

Скільки суперечок, дискусій викликало питання про те, хто повинен бути в клюбі! Дорослі скаржились, що молодь їх затирає, що вона заповнює клюбні салі й гуртки і це, деякою мірою, правда. Комсомольці найбільше тягнуться до позашкільної роботи.

Отакий сьогоднішній комсомол, великий будівник радянської епохи.

Святкуючи 10-річчя комсомолу, не треба забувати, що всі комсомольці переживають період зростання і тому треба організувати кадри, які б їх замінили, треба готувати зміну нашим комсомольцям.

Ось чому в день 10-річчя комсомолу України, треба згадати про наймолодші кадри революційного часу, про кадри, що не бачили городового, але зате побачать соціялізм, — про кадри піонерів і жовтенят.

Комсомол повинен, згадуючи історію своєї боротьби за ідейні позиції, подбати про те, щоб зміна комсомолу була знайома з усією тактикою комсомолу за час революції. Ось чому комсомольське свято повинно бути святом вивчення історії і готування нових кадрів юнацтва нашої епохи.

ХАРБІНСЬКИЙ "ЛИСТ ЗІНОВ'ЄВА".

Найреакційніша з англійських газет славнозвісна "Морнінг Пост", умістила в числі з 18. липня "сенсаційні викриття" про "діяльність радянських агентів у Китаї". За повідомленням її кореспондента з Пекіну, 16. липня за головуванням Чжан Сюе-Ляна відбулась нарада манджурських генералів, на якій розглянули "знайдені" в харбінському консульстві "документи".

Далі кореспондент подає зміст кількох із цих "документів", чи то "китайського листа Зінов'єва":

— "З документу ч. 2 видко, що був точно опрацьований плян запровадити червоний терор на всій лінії Китайсько-Східньої залізниці та що запрошено генерала Фена (Фен Ю-Сяна) допомогти організувати повстання в Китаї.

У документі ч. 3 є список комуністичних організацій, на які можна спертись, та рахунок потрібних для цього пляну грошей.

У документі ч. 4 наведено назви надійних контрольних органів телеграфу та ціла схема загарбання телеграфу в певний момент"...

З інших документів, за повідомленням кореспондента, видко, що комуністичну літературу контрольював торговельно-транспортовий відділ залізниці, а "документи з таємнішим змістом перевозили в дипкур'єрському багажі"...

Нарешті кореспондент сповіщає, що "делегатські збори залізничників постановили приймати на службу тільки комуністів", що "дня перевороту не призначили", бо "багато дечого залежить від позиції Фена", та що мета повстання — "запобігти об'єднанню Китая під владою нанкінського уряду"...

Навряд чи треба додавати, що ці "документи" являють собою звичайну незграбну фальшивку, потрібну китайським мілітаристам для того, щоб виправдати загарбання Китайсько-Східньої залізниці та готувати війну проти СРСР. ("Ротте Фане").

ПАТРІОТИЧНА КОНВЕНЦІЯ ВЧИТЕЛІВ.

Недавно я мав нагоду перекинутися декількома словами з одним українським учителем, який вертав тим самим потягом, що й я, з патріотичної конвенції українських учителів Манітоби. З його слів я пізнав, що конвенція зійшла зовсім на нішик. Це мене ще більше зацікавило і я почав випитувати його про деталі подробиці програми з'їзду і про самих учасників. Хоч він і не дуже-то охочо відповідав на мої настирливі питання, але все-ж таки розказав дещо цікавого.

Конвенція ота відбулася у Вінніпегу в Народнім Домі. З 90 українських учителів, що є в Манітобі, прибуло на конвенцію всего 18. На програмі було зазначено 8 відчитів, а були лише 2. Виголосили свої відчити лише один учитель і учителька; один відмовився в останній хвилі, а решта референтів навіть і не прибули на конвенцію.

Однак на підставі слів цього учителя і власних спостережень я прийшов до иншого висновку, яка є причина розвалу учительської конвенції. Поперше, конвенція вийшла невдачною, бо не мала перед собою ніякої ясно-означеної цілі. Ті, що скликали цю конвенцію, самі очевидно не мали ясного поняття, нащо вони скликають, — мабуть на те, щоби от зійтися гуртком, погуторити дещо, познакомитися та забавитися добре. Більшість учителів, яких я мав нагоду бачити, мабуть і до нічого більше не придатні. В цім і друга причина. Більшість учителів і більше нічого не знають поза свій фах. Знають вчити читати, писати й рахувати, а поза тим, коли спроможуться на який концертик та перестаріле якесь представлення, то вже й на тім вся громадська діяльність й знання кінчаться.

Я. Подорожній.

Вінніпег, Ман.

ПРОТИВОЄННЕ ВІЧЕ В БРЕНТФОРД, ОНТ.

Старанням Комуністичної Партії Канади відбулось в нас на 3. серпня велике противоєнне віче у Вікторія парку.

Коли появились наші дітвачки, які між иншим проголошували час і місце віча, то місцева буржуазна преса старалася відлякати робітників від участи в демонстрації тим, що комуністи не мають позволення на віче і прийдеться їм стрінутися з другим "черговим" — себто з кінною поліцією.

В 8. годині вечером тов. В. Г. відкрив віче і покликав до слова т. Ч. Сімса. Тов. Сімс говорив на англійській мові і так скоро, як він зачав свою промову, довкола нього зібралось поверх 1,500 робітництва. Заховуючи як найбільший спокій, публика старалася почути кожне слово промовця.

Буржуазні "учні", бой-скавти, намовлені своїми панами зачали викрикувати, однак присутні скоро їх втихомирили.

Тутешня поліція йдучи слідом своїх торонтонських товаришів, хотіла доказати свою вірність капіталістичній кляси і пустила на присутніх газ, однак цим разом їхня спроба пішла вшвець, бо вітер понів газ там, де вони його не хотіли бачити.

По скінченню промови безпартийові ставлено питання, на які він влучно відповідав. Його відповіди були дуже цікаві і присутні робітники слухали їх з великою цікавістю, та не мало з них довідалися.

Всі робітники зрозуміли чого вони зібралися в парку. Заопротестувати проти нової капіталістичної війни і дати панам до зрозуміння, що 1914 рік вже минувся. Нема зараз ні одної країни в світі, в якій би не було революційного робітництва і тому не так легко прийдеться імперіялістам пігнати їх на війну за капіталістичні інтереси. Робітники мають свої власні інтереси і на випадок війни будуть за них боротися. А ця боротьба нічого доброго для капіталістів не ворожить.

Н. Д., робкор.

Брентфорд, Онт.

ЧЕРВОНИЙ ДЕНЬ В МОНТРЕАЛІ.

Члени Комуністичної Партії і члени Ліги Комуністичної Молоді в Монтреалі приготовлялися, щоб разом з свідомим пролетаріятом світа задемонструвати на 1. серпня проти імперіялістичної війни і виявити свою льояльність до батьківщини світового пролетаріяту, Радянського Союзу.

По плянам цих двох організацій в місті Монтреалі мали відбутися три мітинги. Один з них мав відбутися в полудне, біля шанів. Члени Ліги Комуністичної Молоді бажаючи популяризувати цей мітинг серед робітників, роздавали перед мітингом летючки всім робітникам, які працюють в шанах. В цих летючках закликалося їх демонструвати проти імперіялістичної війни.

Того самого дня місцева буржуазна преса розкричалася, що комуністи виробили на цей вечер великий плян, однак поліція не допустить до демонстрації.

І дійсно поліція не допустила відбути заповіджені мітинги в фінляндській і французькій салях. За те робітник вспіли відбути великий мітинг в Прінцес театрі.

Цей мітинг відкрив нову голова, тов. Сідней. Він поденив значіння Міжнародного Червоного Дня для пролетарської кляси і сказав, що нині відбуваються по цілім світі протести проти імперіялістичної війни. Буржуазія лагодиться до нападу на Радянський Союз, та коли вона схоче його виконати, то свідомі робітники цілого світа, стануть в обороні своєї батьківщини.

Другим бесідником був тов. Н. Фрід. Він говорив від Л.К.М. і сказав, що молодь повинна боротися проти мілітаризації в школах та проти кадетів, на яких буржуазія видає багато грошей, щоб в слушний час вдити їх для своїх цілей.

Багато молодих робітників не мають зараз спромоги заробити на мізерне життя. Буржуазія цим не клопочеться, але коли вибухне війна, то вона буде старатися вислати цю молодь на війну, щоб боротися за "демократію". Він взивав, щоб молодь організувалась і на випадок імперіялістичної війни відповіла "горожанською війною".

Потім промовляв тов. Кревенчук, який також застановився обширно над майбутньою війною та висловив радію, що робітники зрозуміють кого вони мають боронити на випадок війни.

Вкінці промовляв ще на українській мові т. Василевський, а по тім забрав слово т. М. Бюгей.

Заяву т. Бюгея, що на випадок імперіялістичної війни робітники обернуть її в війну проти капіталістів, присутні робітники стрінули довготрівалими оплесками.

Мітинг закінчено відспіванням "Інтернаціоналу".

М. Рошко.

Монтреал, Кен.

ВАЖНЕ ДЛЯ ФАРМЕРІВ ПІВНІЧНОЇ АЛБЕРТИ НА ЛІНІЇ ҐРЕЙТВОТЕРВЕЙС.

Старанням албертійського Провиконкому ТУРФ Дім, виїзджає з Едмонтону в концертову обїздку в північній Алберті мандолінова орхестра відділу С.М. ТУРФ Дім і дасть ряд прекрасних концертів у таких місцевостях:

Опал, в суботу, 17. серпня, в 8.00 год. вечером в Укр. Фарм. Домі.

Опал, в неділю, 18. серпня, в 2.00 год. пополудні в Укр. Фарм. Домі.

Програма дуже багата й ріжнородна. Прекрасні, клясичні твори, народні пісні, українські народні танки, Соля, дуети, квартети. Не втратьте нагоди відвідати цей концерт, почути гарну музику і пісні та побачити народні танки виконані українською молоддю, вихованою в Українськім Робітничім Домі в Едмонтоні, Алберта.

Провиконком ТУРФ Дім.

М. Дранута, фін. секр.

ТВОРИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ.

Українська Робітничо-Фармерська Видавнича Спілка отримала від Книгоспілки У.С.Р.Р. цими днями твори письменниці Лесі Українки. Твори оці містяться в 6-ох томах на гарному папері, писані товстим, чітким друком. Кожний том є окремий і коштує $1.00. Всі шість томів можна дістати за $6.00.

Побажаним є, щоб наші членкині жінвідділів познайомилися з творами Лесі Українки й замовили для своїх бібліотек. Замовляйте негайно, щоб ще застали усі твори в нашій книгарні. Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

550 SELKIRK AVE. — — — — WINNIPEG, MAN.

С. ГОПНЕР

ПІД ПРАПОРОМ СВІТОВОЇ ПРОЛЄТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження.)

"Двохполовинний інтернаціонал", ставши яскравою відбиткою гострого переходного моменту, коли співвідношення сил пролетарської революції та капіталістичної реакції ще не визначилось, проіснував лише до того моменту, коли виразно вималювалося зміцнення капіталізму в країнах Заходу, коли пролетарська революція одержала важкий удар через поразку німецького пролетаріяту 1923 року.

Розпад "двохполовинного" інтернаціоналу і об'єднання його частин з правими партіями II. Інтернаціоналу поставило всіх на своє місце. З особливою очевидністю стало виразне обличчя "центристів", закликаних прикривати лівими фразами контр-революційну природу переродженої соціял-демократії.

Таким чином, з 1923 року Комуністичний Інтернаціонал має перед собою одинокого ворога, в особі об'єднаного реформізму, що остаточно переміг як у політичних партіях II. Інтернаціоналу, так і в професійнім русі на чолі з амстердамським центром.

При цьому всередині соціял-демократії переводиться своєрідний розподіл праці поміж його правим і "лівим" (тобто "центристами") крилом. Праві, як загальне правило — "люди діла, а не слів". Вони вирішають і переводять у життя програму зрадництва робітничої кляси, за її спиною вмовляються з буржуазією, виконують її завдання. Щодо "центристів", то на їхню долю випало виправдувати всю брудну практику правих відповідними "теоретичними" постулятами, які мусять довести масам, що зрадницька тактика правих проказана інтересами не буржуазії, а пролетаріяту, і не заважає, а допомогає майбутній перемозі соціялізму.

5. Соціялізм чи капіталізм.

Зрадивши марксізмові теоретично в питанні про захист батьківщини, викинувши за борт науку Маркса про диктатуру пролетаріяту й замінивши її ідеалом буржуазної демократії, реформізм взявся за ревізію марксізму в питанні про соціялізм.

Відмовившись цілком від програми соціяльної революції, повалення буржуазії збройною рукою пролетарського повстання, соціял-демократія кидає нові гасла, що прищеплюють робітничим масам надії на можливість перемоги соціялізму без пролиття крови, мирним шляхом, на засадах конституції й буржуазної демократії.

Кавтський, що ще 1909 року захищав теорію Маркса та Енгельса про диктатуру пролетаріяту, як єдину форму, в якій пролетаріят може здійснити здобуття політичної влади, 1922 року, поховавши все, в що він вірив, у своїй новій книзі "Пролетарська революція та її програма" говорить: "Демократія робить можливим, щоб революція була мирною, без пролиття крови, без насильства". В цій же книзі він подає економічну програму здійснення соціялізму за перехідної епохи й захищає такі методи "соціялізації", які переводили німецькі та австрійські соціял-демократи, здобувши тимчасово владу після війни. А ми знаємо, що ця "соціялізація" нікуди далі балаканини не пішла, розмови про неї закінчилися цілковитою перемогою диктатури капіталізму, як у царині економіки, так і в царині політики. При цьому пролетаріят ніколи не забуде, що перемога диктатури буржуазії була здобута при найактивнішій, найенергійнішій допомозі соціял-демократії.

За перших часів після скінчення війни, коли демобілізація імперіялістичних армій ще не закінчилася, коли Европа стояла напередодні пролетарської революції, коли широкі маси, виснажені війною й маючи ще рушниці в руках, приставляли їх до лоба буржуазії, подаючи їй вексель на виконання всіх обіцянок, що їх вона надавала на початку війни; коли буржуазія переживала тваринний страх і навіть найвидатніший її проводир Лойд Джордж говорив "про світовий більшовизм", як "про найбільшу небезпеку", — соціял-демократія кинулася рятувати капіталістичний режім.

За це десятиліття не було ніякого повстання, ніякого страйку, ніякої демонстрації, ніякого будь-якого виступу пролетаріяту проти буржуазії, куди-б не втрутилася соціял-демократія та проводирі реформістських профспілок і не закрили-б своїми спинами буржуазію від ударів робітничої кляси.

Коли-ж, при активній допомозі соціял-зрадників, революційний період закінчився 1923 року рішучою, хоча й тимчасовою поразкою пролетаріяту, і капіталізм став зміцнюватися й виходити з повоєнної кризи, соціял-демократія стала правою рукою буржуазії. За її допомогою капіталізмові пощастило дійти довоєнного рівня й піти далі.

Нині основне питання суперечки поміж комунізмом і реформізмом — це питання про дальшу долю капіталізму.

Активна підтримка, що її дала більшість партій II. Інтернаціоналу буржуазії у війні, наступна потім спільна боротьба буржуазії й соціял-демократії проти пролетарської революції і, нарешті, діяльна участь соціял-демократії в боротьбі за капіталістичну стабілізацію — все це відбивається в нових теоріях, що їх створюють ідейні проводирі світової соціял-демократії.

Основне питання — куди веде сучасний процес капіталістичного розвитку, загострене війною та Жовтневою революцією більше, ніж будь-коли до нині. На це питання Ленін, а за ним Комуністичний Інтернаціонал, дав відповідь: імперіялізм — новітня стадія капіталізму, стадія його конання.

Товариші! Відновляйте передплату одинокої робітничої ґазети "Укр. Роб. Вістей"!

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ви завжди дістанете найкращі і найновіші книжки: оповідання, повісти, романи, наукові, економічні, соціяльні і ин.

У НАС Є:

Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драмгуртків;

Найновіші журнали з Радянської України;

Ріжні ноти для хорів і сольоспівів;

Ріжні музичні інструменти;

Перуки, мальовидла, все потрібне для драмгуртків;

Ґрамофонні рекорди й ґрамофони.

Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всякі поради, виконує ріжні припоручення, пересилає гроші до старого краю, вибірає афідейвіти, продає шифкарти.

Обслуга ТОЧНА Й ДЕШЕВА. Можете самі переконатися.

Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

або

INFORMATION & FINANCIAL BUREAU

550 Selkirk Ave. Winnipeg.